

[Ninn-Hansen.]

vi ved den lejlighed udtalte ønsket om, at den private kapital blev placeret og fik muligheder i forbindelse med virksomheden i Grønland. Således må det jo gælde stadig væk, navnlig når man tager helt nye opgaver op. Da vil det dog være naturligt, at man peger på den mulighed og siger: hvis ikke det hele skal blive til én stor statsvirksomhed, hvordan kan man så finde en mulighed for at få kaldt den private kapital frem? Vi har spurgt den højtærede minister, og jeg er lige så lidt som det ærede medlem hr. From tilfreds med svaret, idet ministeren siger: det kan ikke hjælpe, at den private kapital kommer og vil lægge sig på de steder, hvor den kan hente en fortjeneste, og så holder sig væk fra de andre steder — og at man jo kender hele det problem fra andre steder. Det er ikke et svar, der kan glæde den side af salen, der ønsker, der skal ske privat investering. Jeg går ud fra, at den højtærede minister har tænkt på statsbanerne, og selv om det er et forhold, som vedrører den højtærede ministers embedsområde, vedrører det jo i hvert tilfælde ikke Grønland og kommer heller ikke til det foreløbig, går jeg ud fra. Men hvad det spørgsmål angår, kender den højtærede minister jo også vor holdning, idet vi må sige, at hvis den private kapital ikke får mulighed for på længere sigt at få en rentabel udnyttelse af sin virksomhed, får man den heller ikke placeret.

Jeg tror, at det i forbindelse med disse industrivirksomheder er af betydning, at vi får tilført privat kapital. Jeg nævnte over for den højtærede minister muligheden af, at bankernes og industriens nye finansieringsinstitut kunne tænkes at være med. Jeg ved ikke, om den højtærede minister har haft den tanke tidligere, for så var det jo noget, man kunne tage op til overvejelse, eventuelt endende i en henvendelse fra den højtærede ministers side; men jeg forstår, at det i hvert fald ikke er sket. Når man tænker på udviklingen af fiskeriet i Grønland, er man så ikke også interesseret i at få fiskerbåde henedefra til i højere grad at komme til Grønland og interesseret i, at Esbjergfiskerne med deres både kan medvirke til at oplære de unge grønlandere i fiskeri fra større både? Jeg vil

dog tro det; jeg vil tro, at man kan have en sådan interesse og egentlig nødtigt ser, at vi i forbindelse med denne sag kommer ind på den diskussion, vi så ofte har haft, mest og måske tiest med den højtærede minister, om statsvirksomhed kontra privat virksomhed, for jeg troede, det egentlig lå så klart, at hvis vi kan få privat kapital og privat drift ført til det grønlandske erhvervsliv, er det noget, vi alle her i tinget må ønske.

Alfred Jensen: Den højtærede minister for Grønland mente ikke, at mine bemærkninger om virkningerne af fremmed indgreb i Grønland hørte hjemme i forbindelse med dette lovforslag. Ja, derom er vi jo altså ikke enige. Jeg har den opfattelse, at det i højeste grad er berettiget at tage dette i betragtning, når man skal vurdere berettigelsen og virkningen af et lovforslag som det foreliggende. Dernæst sagde ministeren, at beboerne i Thule havde ønsket at blive flyttet, og at de var særdeles tilfredse nu, efter at flytningen havde fundet sted. Om det sidste skal jeg ikke kunne udtale mig; om det første ved jeg, at Frederik Lyngø her i folketinget netop gav udtryk for det, jeg refererede: at grønlanderne var utilfredse med flytningen og betragtede den som rangerende med slaveri. Det er det, jeg har fremdraget, og når den grønlandske befolkning har reageret på den måde, synes jeg, at man også må tage det i betragtning, når man overvejer, hvad man skal gøre for at hjælpe den.

Jeg har med megen interesse hørt de varme ord for placeringen af privat kapital i Grønland. Jeg forstår ikke denne emsigthed, når man samtidig står og jamrer over, at der ikke er tilstrækkelig kapital at investere i danske virksomheder til sikring af erhvervslivets udvikling her i den øvrige del af landet. Var det da ikke mere nødvendigt, hvis man råder over så store kapitaler, at drage omsorg for, at erhvervslivet i det øvrige Danmark fik det tilskud af investering, som man påstår det mangler? Det forekommer mig, at det ville være mere rimeligt, og at man så drog omsorg for, at det, der findes af erhvervsliv i Grønland, udnyttedes på en sådan måde, at det kommer grønlanderne til gode. Jeg har ikke noget imod, at grønlandske fiskere,